

farní sbor ČCE **U Salvátora**

březen 2015

VÝROČNÍ A VELIKONOČNÍ LIST

*Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvouseň ;
proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje
touhy i myšlenky srdce. Není tvora, který by se před ním mohl skrýt.
Nahé a odhalené je všechno před oíma toho, jemuž se budeme
ze všeho odpovídat.*

Epištola k Žid m 4,12-13

Plíživá zrada, páchaná na Hospodinu bez-
duchou, druhdy aspo duchovně zápasící,
nyní však rozcapen pohodlnou, technicky p ebuje-
lou, hédonisticky bezuzdnou a turisticky anonymní
evropskou spole ností, toto nejprve opomíjení
a potom i skute ná ztráta vztahu k Bohu, živého po
n kolik století pro mnoho vrstev obyvatelstva, nás
všecky zvolna a podlouhn zbavuje života a pravdy,
teme namísto Bible, ale i hlubokých filosof nebo
náro ných román p i vši digitální internetové ex-
plozi skoro už jen zábavní asopisy, bulvár na
bulvár, jak se d lá ku e, kapr a krocan a tak dál,
bloudíme skute ností i p es reklamní plážové
úsm vy jako záhrobní stíny, mnozí opravdu ve smrt,
n kdy i s touhou po eutanázii, doufají jako v tichou
p ítelkyni, která nám zatla í o i do v n pokojné-
ho spánku. Takový však zdá se nep íchází, vždy
skutky života se vle ou za námi, sob neute eš,
a smrt kamarádka se ti nejspíš prom ní, až o i za-
v eš, v žalá pekelný.

To však sou asníky v tšinou ned sí, mají hrozbu
v ného zatracení za barokní haraburdí. Ale ve sv tle
Nového zákona, a chceme, i nechceme, obepíná tento
nás pomíjitelný život V nost. K ní sm ujeme, a tam
se už te o každého z nás vede soudní spor. ...

lov kovo sebev domí vždy velmi ohrožující Boží zá e je op t a op t zhášena
ve prosp ch sv tla samoz ejmého a objasn ní všeobecného. Takzvaná lidská
p írozenost se i dnes prosazuje jako norma. Há ek tkví v tom, že se m že pojmát
velmi r zn , protože nikdo Vám dnes ne ekne, ani s odvoláním na desítky od-
borník , kde že je nezpochybnitelná hranice nap íklad mezi zví eckým a lidským,
mezi drav í agresí a nezbytným bojem o život. Tato ztráta etických obrys , bib-
licky e eno Tóry, je zdá se mi da oné bezuzdné, nevázané a nezávazné svobody,
která je v tšinovém vyznáním dnešního globu, jist alespo toho bohatšího. ...

Zkázání Pavla Rejchrt o 4. postní ned li 15. b ezna 2015

SLOVO FARÁ E

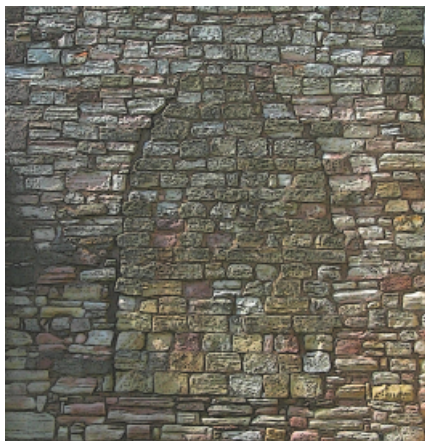
Brat i a sestry,

opakovanou volbu fará em u Salvátora, k níž jste mne svou v tšinou podpo ili, nemohu p ijmout. Takové rozhodnutí se nerodí snadno a zpravidla už v bec ne po pouhých 4 letech. Velice si vážím, jak jste se p ihlásili o svou odpov dnost a právo ú astnit se rozhovoru o budoucnosti sboru. Mnoho stávajících presbyter se však Vaším jednáním cítí dot eno. A v tom vidím p íliš hluboký rozpor pro spolupráci. Nevím, jak jinde, ale ve spole enství *víry* to bez vzájemné d v ry a úcty, ve v ném soupe ení možné není. Kolik let už se tu nemluví tak zanícen o ni em jiném, než o postavách fará ? Jako by církev byla o fará ích? Minulý advent jsme si tím nechali naplnit a te už i dobu postní? Rozmanitost lidského založení a orientace p ece není od zlého; musí ale spole enství tvo it, ne rozbíjet. Snad by nová situace beze mne mohla být p íležitostí k n emu, co – zdá se – dosud málokoho napadlo:

k rozpoznání vlastní viny a podílu na stavu salvátorského sboru.

Prosí a vybízí k tomu už apoštol: *nep ipodob ovat se sv tu tomuto – prom - ovat se obnovou svého myšlení – hledat, jaká je v le Boží – co je tedy dobré...* (12,1-2)

Pavel Dvo á ek

Jako součást
nedělních bohoslužeb
29.3.2015 se koná

**VÝROČNÍ SBOROVÉ
SHROMÁŽDĚNÍ.**

Všichni jsou zváni
k rozhovoru
o situaci našeho sboru.

ZPRÁVA KURÁTORA

Vážené sestry a bratři,

Jistě se shodneme v tom, že náš sbor prožívá těžké období, které vyvrcholilo v posledních týdnech rozhodnutím našeho bratra faráře Pavla Dvořáka nepřijmout kandidaturu na opakovanou volbu. Tato záležitost ještě více vyostřila napětí v našem již tradičně a povstně rozděleném Salvátorském sboru. Mám však za to, že vyhrocení sporu kolem volby bratra faráře není naším jediným problémem. Že je jen špičkou ledovce, jen jedním z ukazatelů, že se našemu sboru nedaří.

Nechci vás zdržovat jednotlivostmi a zatěžovat negativními a nepovzbudivými jevy. Domnívám se však, že se máme pokusit upřímně, s jistou umělostí, formulovat naše problémy.

Začnu od věcí méně důležitých, které však souvisí se záležitostmi podstatnými. Začnu u práce staršovstva. Místo, aby byla setkání starších našeho sboru plná konstruktivních nápadů a vzájemné podpory v projektech, které považujeme za důležité, setkáváme se často v emocionálně vypjaté atmosféře, která je prochnuta nedvěrou a nechutí skutečně spolupracovat. Vztahy uvnitř staršovstva navíc zhoršují pomluvy, které kolují tak dlouho, až v tštinou dokolují k jejich samotnému objektu. Výsledkem je vyčerpanost, frustrace a ztráta motivace.

Práci staršovstva navíc stěžují další okolnosti: minulé staršovstvo nám například nepředalo elektronické účetnictví z minulých let a dosud se marně snažíme tento materiál získat zpět. Když se začalé revizi účetnictví zabývat II. Fází rekonstrukce chrámu

U Salvátora, zjistili, že v šanoncích s účetnictvím z let 2009-2010 chybí výpisy z bank, ale to vám jistě podrobně sdělí revizi účetnictví. Mě osobně překvapila skutečnost, že nám po několik let, až do počátku roku 2013, vedle účetnictví jakási paní Hana Urbánková, v jejímž živnostenském rejstříku naleznete různé druhy poradenství, účetnictví jí tam však chybí. (Zato má zaregistrovanou výrobu textilních oděvů a doplňků.)

Nyní mi dovoluňte, abych se s vámi podílil o své vidění celkového stavu salvátorského sboru. Bylo by nespravedlivé nezmínit se o tom, že se v našem sboru dají pozitivní věci. V minulém roce jsme oslavili 400 leté výročí a také se rozeznaly naše nové zvony. Byli jsme svatkově šťastní, které jsou pro nás vždy zdrojem radosti a naděje. Dobře také, jak jsem informován, funguje naše Kavárnička. Na druhou stranu však našemu sboru chybí v tšim angažovanost. Nemyslím si, že by se aktivita členů sboru dala mít jen výší jejich příspěvků do společné pokladny. Přesto je to jistý ukazatel. V případě našeho sboru dost smutný ukazatel. Salvátor má přibližně 480 členů, jen necelých 130 členů platí roční salár, nkte i z platících příspěvků sboru jen dvěma, třemi stovkami. Kdyby nebylo výnos z pronájmu bytů a Krmy, nebyli bychom asi přesně našim obětavosti schopni pokrýt naše náklady a to stále ještě platí farářské mzdy stát.

Mnohem větší zdroj úzkosti je však pro mne situace vnitřního rozdělení sboru. Asi nevyzradím žádné tajemství, když řeknu, že je salvátorský sbor dlouhodobě rozdělen na dvě souměřitelné poloviny. Každá bratr a sester je osobně napadána, jako bychom neuměli oddělit právo na reálné nahlížení problému s osobní stránkou v cí. Velkým problémem se stala nedvěra, kdy si navzájem nedvěrujeme v tom, že a jsme na jakékoli straně, přeci jen to se sborem myslíme dobře. Volání po Velkém a Páně, které by mohlo být zdrojem i silou k vzájemnému odpuštění a uzdravení, zůstává nevyšlyšeno.

Příznaky pustnutí tu bezesporu jsou.

Zapomínáme na to, co říkal Ježíš v Matoušově Evangelium, (což byl koneckonců text, na který kázal bratr farář v neděli, kdy staršovstvu oznámil svůj úmysl nevstupovat do opakované volby.) ***Každé království vnitřně rozdelené pustne a žádná obec ani dóm vnitřně rozdelený nemůže obstát***, píše se v Matoušovi.

Možná se obelháváme klamným domněním, že Salvátor je sbor Páně a Páně nedopustí, aby se umenšil i dokonce zanikl. Starý i Nový zákon však uvádí víc než dost příkladů toho, že tak jednoduché to není – vzpomeňte si na podobnosti o zmaené soli.

Příznaky pustnutí tu bezesporu jsou. Podívejme se na průměrnou návštěvnost nedělních bohoslužeb. Vzpomínáte si ještě, že se v dobách působení Svatopluka Karáského sedávalo i na kruchtě ve dvou řadách? „Všednodenní“ sborový program se pod vedením našich farářů zkomprimoval, alespoň podle ohlášek, do neděle, pondělí, úterý a jeden čtvrtek v měsíci, kdy je porada u ředitelů nedělní školy. Nezbyl prostor vytvořit náhradní termín pro setkání dětí i konfirmandů, kteří

v normálním termínu nemohou p íjít, o dalších možných aktivitách jako setkávání matek s malými d tmi apod. ani nemluví . V práci s d tmi a mládeží výrazně pokulháváme ve srovnání s jinými pražskými sbory, jako jsou například Strašnice. Omlouváme sami sebe, že Salvátor svou výjimečnou polohou a intelektuální tradicí je něco jiného, než ostatní pražské sbory. Ano, Salvátor je výjimečný. Naše církev nemá žádný druhý takový kostel jako je Salvátor. Jak ale využíváme svůj dar být nevýstavnější a nejatraktivnější kostelem naší církve, která má tak bohatou a hlubokou intelektuální tradici jako je Českobratrská církev evangelická? Proč nejsme magnetem pro veřejnost, jejíž část stále ještě hledá Komenského slovy ráj srdce. Proč nejsme známou platformou, kde by se po večerech odehrávaly zásadní diskuze i přednášky? Že by se říkalo: jdeš dnes večer k Salvátoru na toho i onoho, a nemyslel by se Salvátor katolický?

Uvědomme si, že posledních dokonce několik desítek let vedli náš sbor faráři šedesátiletí a starší.

Našemu sboru chybí vize, jak obstát a jak plnit svou úlohu v náročné době tzv. postmoderní společnosti. Řekl bych, že dokonce ani nevíme, jaká by naše úloha vlastně měla být. Stane se náš sbor místem setkávání lidí, kteří si jsou vzájemně sympatičtí a jsou spolu vázáni rodovými nebo rodinnými vazbami, zážitky z dávných nedělních škol, mládeže i společných sborových výletů a pro nová příchodí zde nebude místo? i otevřeme sbor pro nové členy, nová příchodí rodiny s malými dětmi, i přestože nám nejsou vždy sympatičtí, občas si pletou synodní radu se synodem a ne vždy uznávají naši léty zaslouženou superioritu.

Nemáme asi být spory o tom, že bez mladých rodin s dětmi je náš sbor odsouzen v nejlepšího případu ke stagnaci. Uvědomme si, že posledních dokonce několik desítek let vedli náš sbor faráři i šedesátiletí a starší. V tomto věku by se sice faráři mohli nacházet ve stavu nejvyšší teologické zralosti, ale z vlastní zkušenosti vím, že energie potřebné ke zvládnutí skupiny náctiletých se v tomto věku již nedostává. A právě toto je ta doba, kdy se mladý člověk rozhoduje, zda setrvá v dosahu sboru, či zda se odpoutá od našeho společenství a najde místo v lepším případě v jiném křesťanském okruhu i v horším ale mnohem pravděpodobnějším případě kdesi ve svém vlastním prostoru.

Staršovstvo odpovídalo hledalo cestu, jak tento negativní vývoj zvrátit a navrhovalo hledání nového prvního kazatele. Tento návrh byl odmítnut mimo jiné tím, že sborovým shromážděním, které povolilo staršovstvo, aby připsalo opakovanou volbu bratra Pavla Dvořáka na sborové shromáždění 29. března. Připsali jsme

POST EHY DRUHÉ FARÁ KY

Milé sestry, milí bratři,

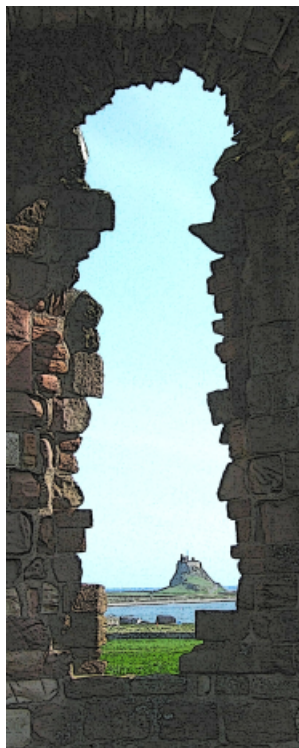
v salvátorském sboru jsem stále na plné úvazku a to sebou nese vedení bohoslužeb každou tu neděli nebo bohoslužby podle potřeby a dohody s prvním farářem Pavlem Dvořákem. Většinu práce dělá Pavel, ale já se také účastním vedení salvátorské kavárny, práce s dětmi, s konfirmandy a především vedu i biblickou hodinu.

Při své práci se soustřeďuji hlavně na rozhovory.

Přístup do biblického vidění světa ve spojení s osobním prožíváním je pro mne prioritou. Přínosnost takovým rozhovorem mám především u setkání v kostele, ale zejména při přípravě křtu nebo při rozhovoru se snoubenci.

Těším se na setkávání se staršími lidmi a naslouchání jejich příběhům jak na kavárně, tak při návštěvách.

Překvapuje mne zájem konfirmandů o víru. Konfirmandů je celkem 12, ale nedálo se nám se společně setkávat, proto byly vloni připraveny rozděleny na dvě skupiny, jedna ve středu a druhá ve čtvrtek. Abychom se lépe poznali a zintenzívnili přípravu zorganizoval bratr farář dvě soustředěné konfirmandy, kterých jsem se také zúčastnila. V dubnu jsme byli na evangelické farnosti v Čermné s šesti konfirmandy a v červnu opět se šesti konfirmandy ve sborovém domě v Ústí, odkud jsme opakovaně navštívili Terežín. Od začátku školního roku se podařilo sloužit konfirmandy do jedné skupiny, která se schází v úterý odpoledne. Na setkávání má vliv rozdílnost pražského prostředí a další zájmy mladých lidí, tak je konfirmandů někdy sedm i více, jindy přijde jen jeden.

Podle mých předcházejících slov se zdá, že život v salvátorském sboru plyne klidně a bez problémů. Ale odložení výronného shromáždění se mnohé ve správě sboru změnilo. Zemřel bratr kurátor Otakar Keller a kurátorem i předsedou staršovstva byl zvolen bratr Pavel Janeček. Polovina staršovstva jsou noví členové

a najednou se p i hlasování o n kterých návrzích staršovstvo d lí v pom ru 13:5. A tak se stalo, že p i listopadové sch zi staršovstva skon ilo hlasování k návrhu bratra kurátora, jestli starší cht jí opakovanou volbu stávajícího fará e 13:3 ve prosp ch hledání fará e nového.

Nenacházíme shodu v pohledu na sborovou práci, na sborové akce, na jednání n kterých len sboru. Krom sch zí jednou m sí n nenaleznou starší ve svém týdenním pracovním rozvrhu as na společné setkání a rozhovor nad Biblí.

Je mi líto, že se stále po našem sboru ší í polopravdy a všelijaké fantazie. Je mi líto, že bratr fará odstoupil z opakované volby, zejména po mimo ádném sborovém shromážd ní, kde m l z ejmou podporu, ale chápu jeho rozhodnutí.

Milé sestry, milí brat i, stále ještě **mám pro náš Salvátor nad ji** a doufám v klidné soužití jednotlivých skupin podle jejich pot eb. Apeluji však na Vás, nedávejte sluchu „e em“, že n kde n kdo n co d lá nebo ned lá, že je takový a onaký. Dopis tohoto rázu už bylo v salvátorském sboru napsáno dost a dost. Nahlédla jsem do salvátorské korespondence v roce 2006, kdy rezignoval na místo fará e u Salvátora bratr Miloš Rejchrt. Byla jsem tou dobou pražskou seniorkou a pokoušela se salvátorským porozum t. Díkce tehdejších dopis je stejná jako dnes. Prosím, spoléhejte na vlastní zkušenost.

Mluvíme o rozd lení našeho sboru, ale víme v bec, co nás vlastn rozd luje? Možná bychom se m li pokusit odpov na tuto otázku formulovat.

Prosím,
spoléhejte na vlastní
zkušenost.

Mn se to jeví tak: **Jedni íkají**, že Pavel Dvo á ek je dobrý fará , že bratr Hugo Švec pracoval dobře, spolehliv a velkým dílem se podílel na instalaci zvon , že sestra Juanita

Kancel je laskavá a pe uje o starší leny sboru, že bratr Markus Pape vedl korespondenci s partnerským sborem v Dráž anech, pe liv a bez ohledu na as organizoval slavnost 400 let od posv ení našeho chrámu. Možná bych v tomto vý tu mohla pokračovat. **Druzí íkají opak**, íkají, že vedení sboru minulým staršovstvem bylo špatné a sbor proto upadá.

Nevím, co na to odpov d t. Argumenty nezabírají. Vím jen, že každé blížící se jednání staršovstva mi zp sobuje neur itý pocit kolem žaludku a stoupající stres.

Lýdie Mamulová

DALŠÍ ZPRÁVY

K es anská služba

Zajiš ujeme pro naše seniory p ání k narozeninám, osobní návštv vy i mimo narozeniny; fará i Pavel Dvo á ek a Lýdie Mamulová na požádání také návštv vy pastora ní doma nebo v nemocnici. Scházíme se pravideln jedenkrát za m síc v po tu 9 len .

Dvakrát ro n po ádáme odpolední slavnostní shromážd ní, na které ty, kte í pro nemoc nemohou do kostela sami p íjít, p ívážíme. Práce v k es anské služb znamená mít o lov ka opravdový zájem, v d t, co se s lidmi d je, co pot ebují a snažit se jim pomoci. Je to p edevším um ní naslouchat, a proto se pravideln scházíme, abychom se ve sboru lépe poznávali, p edali si aktuální informace a udržovali kontakt. - Ráda bych touto cestou také pozvala další zájemce, kte í by spole n s námi pomáhali našim senior m.

Alena Bá ová

D ti do kostela pat í

Milí rodi e školních i p edškolních d tí a milí rodi e batolat a kojenc , pokud p íjdete na ned lní bohoslužby se svými d tmi, jsou pro n v našem kostele tyto možnosti:

Školní d ti mají svou ned lní školu v levé sakristii, sedávají spole n s u iteli v prvních dvou lavicích vlevo a p ed kázáním odchází ke svému programu. Tzv. velkou ned lku má organiza n na starost už dlouhá léta Eva Mrá ková, dále v ní u í Lýdie Šilarová, Jaroslav König, Na a Ko narová a Jana Cejpvá. Tento školní rok probíráme s d tmi chronologií církevního roku v návaznosti na základní biblická témata a p íb hy. Také zpíváme, hrajeme hry nebo divadlo, malujeme. Ú ast d tí je velmi r znorodá, od jednoho do patnácti d tí.

P edškolní d ti mají svou místnost v pravé v ži v místnosti nad kuchy kou. Tuto malou ned lku organizuje Lucie Hajtmanová, d tem se v nuje spolu s Danielou Dvo á kovou a Ninou Voto kovou, d ti odvád jí po druhé písni. Malé d ti probírají základní biblické p íb hy, malují a hrají si.

Batolata a kojenci mají svou místnost v pravé dolní sakristii, tzv. „zv ínec“, místnost je za ízena jako herna a je do ní zaveden odposlech z kostela. Je to také možnost, jak d ti nakrmit a p ebalit a p ítom, dovolí-li to hladina hluku v místnosti, vyposlechnout kázání a bohoslužby.

T šíme se na vás i na vaše d ti.

Za všechny spolupracovníky Jana Cejpvá

Kalichy na vstupní mříži

Minulý rok, se nám podařilo sehnat grant od městské části Praha 1 na zachování kulturního dědictví.

Peníze byly použity na zhotovení kopií původních kalichů, které byly na mřížích vstupní brány.

Kalichy jsou odlity z obecného kovu a natřeny, aby bylo jasné, že to není bronz (pro případné nenechavce).

Tak pevně doufáme, že kalichy zůstanou co nejdéle.

Jana Lukeš

Stručný seznam prací v kostele

1) provedena oprava elektroinstalací, výměna jističů a na závěr vystavena revize elektro.

2) Žárovky v kostele nahrazeny zářivkami nebo LED reflektory

3) dodán manuál na ozvučení kostela

4) oprava expanzní nádoby topení v kostele

5) v kuchyni ve věži dodána a zprovozněna myčka nádobí a opravena el. instalace

6) výměna ohříváče vody v dětské místnosti

6) proveden geofyzikální průzkum pípnin v kostele

Petr Stránský

Dění kolem varhan (nikoliv kompletní přehled)

Varhanní podvečery dosáhl jubilejního počtu 30-ti koncertů. Díky se spolupráce s varhanním oddělením Pražské konzervatoře, konkrétně s pány profesory Horou, Popelkou a Kalfusem. Někteří studenti Konzervatoře už provedli koncert opakovaně a bylo příjemné sledovat jejich hudební zrání s odstupem roku.

Vedle toho je ale také vidět vzrůstající zájem i ze strany starších absolventů Konzervatoře, HAMU, případně zahraničních hudebních škol. Vysokou úroveň koncertů zdobí jména interpretů jako Karel Paukert, Eva Bublová, Jiřina Dvořáková, Petr Čech a Přemysl Kšica.

A musíme také připomenout koncerty našich „domácích“ interpretů, Josefa Krušiny a Lukáše Vendla. Návštěvnost mírně roste, část publika jsou kmenoví návštěvníci, kterým se varhanní hudba stala nutností.

V příštím měsíci dojde k zaškolení našeho varhanáře, pana Jana Bondry, a to pří-

mo u výrobce našich varhan, firmy EuleOrgelbau. Jedná se o významný krok, náš pan varhaná bude po vyškolení oprávněn provádět i ty nejnárovnější zásahy při ladění našich varhan. Doposud bylo třeba na tyto nejobtornější ladící práce povolat intonatéry z EuleOrgelbau. Důvodem je výjimečná kvalita našich varhan. Druhý takový nástroj v těchto letech jednoduše dosud nebyl.

Jelikož naše varhany jsou jemný nástroj, o který je třeba pravidelně pečovat a chránit jej před možným poškozením, přistoupilo staršovstvo po dlouhém uvážení k zabezpečení prostoru kolem varhan. Na kruchtě bude umístěna kamera, která bude snímat hráčů a také vstup do stroje varhan. Tím bude, jak doufáme, zamezeno poškození nástroje nevhodnou hrou a neodborným zásahem. Zároveň bude možno pronajímat nástroj pro koncertní využití, aniž by bylo nutné, aby po dobu koncertu byl u nástroje osobně přítomen zástupce sboru.

Pavel Urban

Fairtradeová společnost Jeden svít slaví 20 let

Kdo by to řekl, že je to už 20 let, kdy sbory CE Vinohrady a Jarov založily nadaci Jeden svít. O dva roky později se k nim přidal i sbor Libešský a Salvátorský.

U samého počátku (kromě jiných nadšenců) stála Věra Lukášová z Jarovského sboru, která je nadšenou zastávkyní myšlenek fairtradeu, s nimiž se seznámila v německých protestantských sborech. Své nadšení přenesla i na svou přítelkyni Hanu Schillerovou a ta zase nadchla dobrovolníky ze Salvátora. Později se nadace musela transformovat v obecně prospěšnou společnost, ale základní myšlenky zůstaly. Jaké? Pojměme citovat ze stránek o.p.s. Jeden svít.

Jeden svít je nevládní nezisková organizace a pracuje na základě dobrovolnosti. Cílem společnosti je pomáhat chudým a postiženým lidem ve „světě“ i u nás doma tak, aby si dokázali pomoci sami. Tato pomoc spočívá v prodeji esenčních výrobků a potravin z rozvojových zemí a realizuje se v OBCHODNÍ JEDNOHO SVÍTĚ, Korunní ulice 60, Praha 2. JS je nesen myšlenkou fair trade, což znamená poctivé, spravedlivé, partnerské obchodování.

Návštěvníci salvátorských bohoslužeb vědí, že toto zboží si mohou zakoupit také vždy na jarních a podzimních trzích v Salvátorském sboru. Během uplynulých desetiletí členové salvátorského sboru pracovali a pracují v dozorčí a správní radě společnosti a nekolik dobrovolnic také pomáhá s pravidelným prodejem v obchodě. Samozřejmě se snaží také šířit myšlenku spravedlivého obchodování dále do světa. Všem spolupracovníkům a spolupracovnicím společnosti patří velký dík!

Ludmila ejková

HOSPODA ENÍ V ROCE 2014

Přehled o příjmech (3 559 474) a výdáních (3 454 266) je vyvěšen. Je vidět, že jsme získali o 145 tisíc korun více než jsme vydali.

V příjmech tvoří největší částku nájemné (krma, byty i kostel na koncerty) celkem 2 467 478 Kč.

Členové sboru a dárci dali celkem 903 408 korun. To je víc než vloni. A velmi si toho vážíme. Získali jsme dva granty celkem ve výši 220 000 korun. Použili jsme je na opravu kalichů na mřížích před kostelem (20 000) a na organizaci oslav 400. výročí stavby kostela (200 000).

Na straně výdajů nejvíce dáváme za provoz kostela a domu. Dary jiným sborům a peníze pro potřeby našich křesťanských služeb byly v roce 2014 celkem ve výši 216 300 Kč. Z přijatých peněz v minulém roce jsme provedli povinnou částku do fondu oprav varhan, a to 220 000 Kč. Tuto částku jsme každý předchozí rok převáděli z rezervních peněz, které sbor získal od Romany Prejzové!!

Také jsme v rámci rozpočtu roku 2014 uhradili zbylou částku za provoz a instalaci zvonů. Nemuseli jsme vůbec sahát do rezervních peněz, bylo to sborové shromáždění z podzimu 2013 dovolilo. Archová sbírka na zvony vynesla do konce loňského roku 217 132 Kč, celkem celá akce „zvony“ nás stála 742 817 Kč.

Zrušili jsme ti úty. Nyní jsou všechny sborové peníze pouze na jednom běžném účtu u FIO banky . 230 024 4858/2010, se kterým máme nakládat jen kolektivní staršovstva: bratr farář a bratr kurátor a dále sestry Jana Knoppová, Jitka Bělorová a Jan Pišman. Rezervní peníze jsou na účtech dalších úřadů, se kterými máme disponovat jen farář a kurátor sboru. Na dvou z těchto „rezervních účtů“ je zbytek peněz od Romany Prejzové, přes 3 miliony, na třetím účtu je rezerva na opravu kostela a domu ve výši přes 700 000 Kč a na čtvrtém účtu je fond na opravu varhan, dnes již s částkou přes 900 000 Kč.

Příjmy

V minulých letech jsme přijímali peníze sboru v Poličce. Zbývá jim vrátit 55 000 Kč.

Rozpočet na rok 2015

Staršovstvo očekává **příjem ve výši 3,2 milionu** (2,5 z nájmu, 0,6 ze sbírek a saláru a 0,1 z darů). Rozpočet **navrhuje jako vyrovnaný**, plánuje s **výdaji ve výši 3,2 milionu**.

Celkem 1 milion korun plánujeme na opravy v kostele (úpravy záchodu a rekonstrukce ovládání topení) a v dom (rekonstrukce rozvod elekt iny v chodbách, oprava starších byt). Podrobný rozpis návrhu rozpo tu na rok 2015 je op t vyv šen.

Za hospodá skou a technickou komisi

Jan Pi man a Pavel Jane ek

STATISTIKA

27.5.2014, ty i m síce po svých dev tašedesátinách zem el MUDr. Otakar Keller, mnohaletý kurátor sboru. Do poslední chvíle nezlomil ani nad salvátorskou situací h l ani nad ji. 6. ervna se s ním p išlo rozlou it množství kamarád , koleg , známých i pacient z nejr zn jších kruh , které si ho vážily a které svým p átelstvím navzájem propojoval. Poprvé se ozvalo vyzván ní nových salvátorských zvon .

Bohoslužby 61x130 (10x s VP a 9x se k tem)

NŠ byla každou ned li krom prázdnin s ú astí dost nejistou. 1 ned li jsme pojali jako rodinnou a 4. adventní byla s d tskou váno ní slavností. 1x m sí n se po bohoslužbách koná sbírka potravin pro ú ast na pomoci potravinové banky.

V týdnu se pravideln setkávají „dosp lí nad biblí“ (39x10 + 5x s prof. Balabánem), tzv. (biblická) odpolední kavárni ka (40x12). 2x ro n p ípravujeme slavnostní setkání senior (33) a bývalých sdruženc (25)

Biblických hodin pro d ti se ú ast uje 11 (35x) a konfirma ní p ípravy 12 (50x). M sí n se schází 9 pracovník k es anské služby (10x) a 5 u itel NŠ na své porady. 1 ve er s hostem (M.C.Putnou) a 2x jsme debatovali o materiálech k samofinancování církve. Pravideln 1. st edu v m síci organizoval P.Urban varhanní podve ery, 23.5. bylo otev eno pro Noc kostel (850). Mládež nemá pravidelné sborové sch zky. Ú astní se ale letních a zimních pobyt v Hradišti a v Rakousku. Juanita Kansil s podporou fará organizuje pobyt v Jankých Lázních pro seniory.

P vecký sbor schází se 1x týdn , krom Adventních a Velikono ních nešpor, ú inkoval též p i oslavách 400 let otev ení našeho chrámu. Zú astnil se **III. Evrop-ského festivalu duchovní hudby Šumava-Bayerischer Wald**, 3x se konaly salvátorské trhy (na podporu r zných aktivit spolu s o.p.s. Jeden sv t a s Cestou dom).

Nejvýznamn jší události roku bylo 400. výro í posv cení chrámu u Salvátora 1.víkend íjna s hosty z p vodn exulantského („dce iného“) sboru v Dráž anech a sboru ve Fischbachu Quierschied, který nám daroval své 4 zvony. P ípravou této

velkolepé slavnosti s přednáškami historiků, koncerty českých i zahraničních umělců se 2 roky zaměřoval br. Markus Pape. Vybojoval grant od německého fondu budoucnosti 200.000. Br. Hugo Švec připravil obsáhlou výstavu na galerii. S dražanskými jsme díky tomu v ústředním kontaktu. Oba mají spolu se ses. J. Lukeš a nejvážnější zásluhu o zavedení a zprovoznění restaurovaných zvonů.

Na přelomu roku 2014-2015 náš kostel stal místem evropského setkání - pouť v rámci spolupráce Taizé.

Salvátorický sbor m 11.1.2014 v adresáři 776 jmen. Během roku víme o 4 úmrtích a 1 přestupu, přistoupilo se k němu 15 nových členů (z toho 14 katechetů). Po odečtení nejasných záznamů, evidujeme k 31.12.2014 celkem 706 členů (300 s hlasovným právem a 129 se zaplaceným salárem). Archová sbírka darů na zvony dosáhla vloni už téměř na hranici 200.000 Kč (72 dárců).

Všechny Vaše dary evidujeme, ale Vy sami víte, čím vším nevyčísitelným se ještě podílíte na životě salvátorského evangelického sboru. Vážíme si toho a děkujeme Vám za Vaši účast.

Připravili Pavel Dvořák a Jana Knoppová

Svatý ostrov Lindisfarne

Před deseti lety jsem s nezapomenutelnou Irenou Škeřkovou měla možnost účastnit se „jarní školy“ farářů Spojené reformované církve (URC) a zakusit anglické prostředí v Durhamu. Výlet na Holy Island u Newcastle mi dal pocítit „vůni evangelia“, nebo toto místo dýchá po atmosféře křesťanství na našem kontinentě ještě z keltských dob sv. Cuthberta. Mozkovým výtrem ošlehaný skelet převorství ze 14. století (viz titulní strana a další) pak připomene křehkost pozemské moci církve - ale též i naději v její skrytou odolnost vůči náporu času.

Jan Mamula

SVÁTE NÍ BOHOSLUŽBY A SETKÁNÍ S HOSTY

Kv tná ned le 29.3.

- 9.30 Bohoslužby s výročním shromážděním (Lýdie Mamulová)
- 19.00 Nešpory (Pavel Dvořáček)

Velký pátek 3.4.

- 9.30 Bohoslužby se sv. Večeří Páně (Pavel Dvořáček)
- 19.00 Bohoslužby se sv. Večeří Páně (Lýdie Mamulová)

Boží hod velikono ní 5.4.

- 9.30 Bohoslužby se sv. Večeří Páně (Pavel Dvořáček)

St eda 8.4.

- 19.00 Slovo k věci - host Marek Orko Vácha

St eda 29.4.

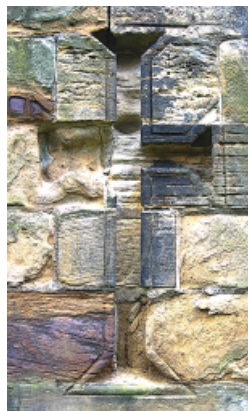
- 19.00 Slovo k věci - host Zdeněk Vojtíšek

Kontakt:

kancelář: 222 313 884
salvator@evangnet.cz
fara: 222 315 052

farář P. Dvořáček: 775 691 050
pavel.dvoracek@evangnet.cz
farářka L. Mamulová: 603 525 431
lydiem@atlas.cz
kurátor P. Janeček: 603 260 173

sborová sestra: 731 173 925
pokladník: 731 173 925
koncerty a pronájmy: 731 620 239

Návšt vní hodiny v kostele:

úterý od 9:00 do 12:00
čtvrtek od 16:00 do 19:00

Na návštěvě do rodiny nebo do nemocnice se můžete domluvit v kanceláři, telefonicky nebo osobně s faráři sboru před nebo po

Farní sbor eskobratrské církve evangelické v Praze 1 - Staré m sto

Praha 1, Salvátorská 1045/1, 110 00 Praha 1, IČ: 45701814

Určeno pro vnitřní potřebu, neprodejně. Technická redakce a sazba v programu SCRIBUS opensource JaM.

<http://salvator.evangnet.cz>